

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813202762
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8813202762.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcov v: 1. rade J. Q., nar. XX.XX.XXXX, S. XXXX/XX, XXX XX Q., 2. rade Q. X. Q., nar. XX.XX.XXXX, U. V. XXXX/XX, XXX XX V., 3. rade Q. B., nar. XX.XX.XXXX, H. S. XX, XXX XX Q., 4. rade I. Q., nar. XX.XX.XXXX, R. XXXX/XX, XXX XX Q., všetci zastúpení: Mgr. Ing. Tomáš Vítek, usadený euroadvokát, Škultétyho 1, 831 04 Bratislava, IČO: 30 801 575, proti žalovanému: X. G., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX W. S. XXX, o zaplatenie 1.367,55 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 9C/242/2013 - 228 zo dňa 06.02.2020 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalobcom v 1. až 4. rade priznáva voči žalovanému a to spoločne a nerozdielne, nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom v 1. až 4. rade spoločne a nerozdielne sumu 1.117,65 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 15.12.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť ich zaplatiť žalobcom v 1. až 4. rade spoločne a nerozdielne vo výške 100 % s tým, že o ich výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia domáhali náhrady škody voči žalovanému vo výške 1.367,55 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnili tým, že sú podieloví spoluvlastníci parcely č. XXX, o výmere 78.177 m², druh pozemku - lesné pozemky, ležiacej v k. ú. S. K., evidovanej na LV č. XXX, z ktorej žalovaný motorovou pílou spílil XX kusov drevnej hmoty druhu borovica a X kusy drevnej hmoty druhu dub, za čo bol žalovaný uznaný vinným. Žalobcovia boli odkázaní so svojim nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie podľa § 288 ods. 1 z. č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku. Žalovaný so žalobou nesúhlasil tvrdiac, že voči trestnému rozkazu Okresného súdu Vranov nad Topľou podal odpor. Tvrdil, že nič neukradol. Mal zmluvný obchodný vzťah s Východoslovenskými kameňolomami na vyčistenie a odlesnenie vytýčenej plochy vyznačenej bielymi značkami od všetkého dreva - stromov a kríkov na ich pozemku. Ako protihodnotu za uvedenú prácu si mal zobrat' vyťaženú drevnú hmotu. Do lesa žalobcov nezasahoval. On totiž ťažil neďaleko a žalobcovia si chcú tak kompenzovať škodu spôsobenú neprispôsobivými občanmi z osady.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní, a to aj výsluchom svedka H.. V., a tiež oboznámením listinných dôkazov, a to aj odborného vyjadrenia č. X/XXXX H.. Q. W. a znaleckého posudku H.. Q. U. č. X/XXXX zistil, že žalobcovia boli podľa výpisu z LV č. XXX, k. ú. S. K. k dátumu 11.03.2013 podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti parcely č. XXX, č. XXX, č. XXX/X a č. XXX, všetko lesné pozemky.

4. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 2T/232/2012-131 zo dňa 09.04.2014 bol obžalovaný X. G., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného, že v dobe mesiaca január XXXX do XX.XX hod. dňa XX.XX.XXXX, bez príslušného povolenia v lesnom poraste z parcely č.XXX v katastrálnom území obce S., ktorý spadá do lesného pôdneho fondu po tom, čo tam dal pokyn pilčíkovi X. E., aby spílil motorovou pílou XX kusov drevnej hmoty druhu borovica, čo predstavuje XX metrov kubických o priemere od XX cm do XX cm a X kusy drevnej hmoty dub, čo predstavuje X,X metra kubického o priemere obidva po XX cm, ktorú následne z miesta odcudzil, čím takto svojím konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal na dreve, ktoré patrí do lesného pôdneho fondu a takto pre poškodeného H.. J. Q. a spol. spôsobil škodu odcudzením drevnej hmoty vo výške najmenej 1.296 eur. Obžalovaný spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 pís. d) Trestného zákona a bol odsúdený k peňažnému trestu vo výške 200 eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad marenia výkonu uloženého peňažného trestu mu súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní X mesiace. Poškodeného H.. J. Q. súd s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 09.04.2014.

5. V priebehu konania zomreli pôvodní žalobcovia v 1. rade, aj v 2. rade, preto súd pokračoval v konaní s ich právnymi nástupcami, a to terajším žalobcom v 1. a 2. rade.

6. Žalobca v 4. rade vo svojej výpovedi uviedol, že v roku 2008 im bol do vlastníctva odovzdaný lesný pozemok a následne bolo vypracované geodetické zameranie. Hranice medzi parcelami č. XXX a vedľajším pozemkom a parcelou č. XXX a vedľajším pozemkom sám žalobca osobne vyznačil s H.. Z. z geodetickej firmy, a to kolíkmi umiestnenými v zemi aj značkami na stromoch.

7. Žalovaný aj pripustil, že v nejakom rozsahu zasiahol do vlastníctva žalobcov, ale určite nie v takom rozsahu, ako sa tvrdí v žalobe. On ako živnostník zamestnával ľudí, ktorí na mieste pracovali. Opätovne uviedol, že na pozemok žalobcov chodili rómovia, ktorí škodu mohli spôsobiť.

8. Na určenie ceny odcudzených stromov z parcely č. XXX, zapísanej na LV č. XXX, v k. ú. S. k dátumu odcudzenia, t.j. január až marec XXXX si súd prvej inštancie vyžiadal odborné vyjadrenie H.. Q. W., ktorý v odbornej vyjadrení č. X/XXXX uviedol hodnotu odcudzených stromov z uvedenej parcely vo výške 914,59 eur bez DPH. Pri výpočte ceny stromov (na pni) nebolo uplatnené zníženie ceny o výrobné náklady. Preto celková hodnota odcudzených stromov, ktorá bola vypracovaná H.. I. V. je vyššia o 452,96 eur a neodpočítané výrobné náklady z tejto ceny dreva o 194,34 eur. H.. W. tvrdil, že fotodokumentácia, ktorá je súčasťou zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 09.03.2012, ktorá popisuje miesto činu a číselne dokumentuje jednotlivé pne vyrúbaných stromov bola podkladom, z ktorých vychádzal. Zrezané stromy boli ním kvalifikované do akostných tried III.A,B,C,D, vlákninové drevo a palivo. Žalobcovia nesúhlasili so závermi znalca H. Q. W., lebo tento nesprávne ponížil cenu odcudzenej drevnej hmoty o ťažobné náklady.

9. Žalobcovia poukázali na závery H.. Q. U., súdnej znalkyne z odboru lesníctva, odvetvie odhad škôd na lesných porastoch, ktorá vypracovala znalecký posudok č. X/XXXX v trestnom konaní vedenom Obvodným oddelením Policajného zboru v W. S., E.: R.-XXX/SJ-VT-XXXX. Znalkyňa pritom vychádzala z rovnakých hodnôt, postupov a cien ako H. V. v rámci ohodnotenia odcudzenej drevnej hmoty. Žalobcovia spochybnili záver H.. W., keď tento nesprávne ponížil výslednú trhovú hodnotu odcudzených drevín o ťažobné náklady tvrdiac, že nemali v úmysle vykonávať ťažbu drevín na predmetnom pozemku. Preto navrhli, aby súd ustanovil znalca z odboru lesníctva, odvetvie odhad škôd na lesných porastoch za účelom určenia množstva odcudzenej drevnej hmoty a jej majetkovej a spoločenskej hodnoty.

10. Súd prvej inštancie tak ustanovil znalkyňu H.. Q. U. na posúdenie skutočností, na ktoré sú potrebné odborné znalosti z odboru lesníctva, odvetvia odhad škôd lesných porastov v zmysle § 207 ods. 1, 2 CSP. Z jej záverov znaleckého posudku č. X/XXXX vyplýva, že na parcele č. XXX bolo vyťažených XX,XX m² borovice a X,XX m² duba. Znalkyňa určila cenu odcudzených stromov (XX kusov drevnej

hmoty borovice a X kusy drevnej hmoty duba) v k. ú. S. K. na parcele EKN č. XXX, zapísanej na LV č. XXX k dátumu odcudzenia sumou 1.117,65 eur.

11. Prvoinštančný súd citujúc ust. § 420 ods. 1, 3; § 442 ods. 1; § 489; § 517 ods. 1, 2; § 563 Občianskeho zákonníka; § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. skonštatoval, že dôvodom vzniku predmetného záväzku je protiprávne konanie škodcu. Obsahom je povinnosť subjektu, ktorý škodu spôsobil inému (škodca) ju nahradiť a právo subjektu, ktorému bola škoda spôsobená (poškodený) uplatniť právo na náhradu škody. Škodou je každá majetková ujma, ku ktorej došlo nedovoleným alebo protiprávnym konaním iného subjektu, za čo tento subjekt zodpovedá. Obsahom pojmu majetková škoda je zmenšenie majetku poškodeného (poukázal na R 55/1971). Musí pritom byť škoda reálna, t.j. musí existovať v čase, keď poškodený od škodcu požaduje náhradu škody, pretože len tvrdenie, že škoda vznikne v budúcnosti, nie je postačujúce. Pod rozsahom náhrady škody v zmysle § 442 ods. 1 OZ je potrebné chápať, koľko má škodca poškodenému nahradiť. Pri náhrade majetkovej škody sa poškodenému uhrádza skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočná škoda i ušlý zisk predstavujú samostatné zložky tvoriace obsah pojmu škoda.

12. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcov je dôvodná a preukázaná. Súd mal za potvrdené, že protiprávnym konaním žalovaného bola žalobcom spôsobená majetková škoda, za ktorú zodpovedá žalovaný. Za uvedené protiprávne konanie bol žalovaný trestne stíhaný a následne aj súdom právoplatne odsúdený a takýmto rozhodnutím (rozsudok tunajšieho súdu č. k. 2T/232/2012-131 zo dňa 09.04.2014) je súd podľa § 193 CSP v tomto konaní viazaný. Skutkovú otázku, či došlo alebo nedošlo k odcudzeniu drevnej hmoty nemohol súd v tomto konaní posúdiť ináč ako to konštatoval rozsudok vydaný v trestnom konaní. Protiprávnym konaním žalovaného bola žalobcom spôsobená škoda na ich majetku spočívajúca v odcudzení drevnej hmoty. Rozsah poškodenia majetku žalobcov bol vymedzený v trestnom konaní a to odcudzenie XX kusov borovic a X kusov duba.

13. Vo vzťahu k výške spôsobenej škody poukázal na vyjadrenie H.. W. a následne podaný znalecký posudok H.. U.. Pri rozhodovaní o výške škody vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. X/XXXX H.. U., ktorá škodu na majetku žalobcov k dátumu odcudzenia stromov vyčíslila na sumu 1.117,65 eur. Voči takto stanovenej výške škody - ceny odcudzených stromov, žiadna zo strán sporu nevzniesla námietky. Súd nepovažoval za správne od zistenej ceny odcudzených stromov odpočítavať náklady na ťažbu, manipuláciu a približovanie ako to uviedol v odbornom vyjadrení H.. W.. Žalobcom konaním žalovaného vznikla škoda na ich majetku a táto zodpovedá cene odcudzených stromov. Žalobcovia nemali v pláne tieto stromy zrezať a z nehnuteľností ich odviezť.

14. K priznanej istine boli súdom prvej inštancie priznané aj zákonné úroky z omeškania zo sumy 1.117,65 eur vo výške 8,75 % (základná úroková sadzba ECB 0,75 % + 8 % je 8,75 %), a to od 15.12.2018, nie od žiadaného dátumu 26.11.2012. Z pripojeného trestného spisu mal súd preukázané, že žalovaný bol o nároku na náhradu škody prvýkrát upovedomený, keď mu bol doručený platobný rozkaz spolu s obžalobou, t.j. dňa 13.12.2012. Tento úkon považoval za výzvu žalobcov na zaplatenie náhrady škody a podľa § 563 OZ mal žalovaný plniť prvý deň po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Ak ho teda žalobcovia ako veritelia požiadali o plnenie dňa 13.12.2012, v nasledujúci deň bol žalovaný povinný plniť a od 15.12.2012 sa dostal s peňažným plnením do omeškania. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom sumu 1.117,65 eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 15.12.2012 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

15. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP. Konštatoval, že žalobcovia boli s nárokom na náhradu škody voči žalovanému úspešní. Výška majetkovej škody závisela od jej ocenenia znalcom. V konaní mali žalobcovia len nepatrný úspech, preto im vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Proti uvedenému rozsudku, a to výroku I., ktorým bolo žalovanému uložené zaplatiť žalobcom v 1. až 4. rade spoločne a nerozdielne sumu 1.117,65 eur s príslušenstvom, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Tvrdil, že žiadnu úmyselnú škodu na cudzom majetku nespáchal. Tiež namietal, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz o tom, aby on odcudzil a zmocnil sa cudzej veci. Poukázal na to, že súd vykonával jednostranné dokazovanie, vzal do úvahy ohodnotenie

drevnej hmoty pánom V., ktorý sám vo výpovedi uviedol, že nie je spôsobilý vyčíslieť výšku škody, lebo na to nemá oprávnenie a túto vyčíslil na základe údajov, ktoré mu poslal žalobca H.. Q.. Opakovane tvrdil, že na mieste krádeže nebol. Namietal aj odborné vyjadrenie H. W. zo dňa 14.05.2019, ktoré podľa neho je nedôveryhodné, lebo nebolo vypracované podľa objektívnych skutočností, ale na základe nesprávnych podkladov od H.. V.. Je presvedčený, že tento vychádzal z podkladov predložených policajným vyšetrovateľom OO PZ SR v W. S.. V čase údajného odcudzenia ho navštívili pracovníci OO PZ SR v W. S. a informovali ho, aby nespracovával drevnú hmotu, ktorú mal na sklade po dobu dvoch mesiacov. Tvrdili mu, že ho vyzvú, a že pôjdu na tvar miesta odrezať výrezy z kmeňov stromov na sklade, ktoré sa pripoja na zostatkové pne na pozemku. Tak sa preukáže koľko kmeňov stromov a akého prierezu bolo skutočne odcudzených. Na takéto dokazovanie ho polícia ani nikto iný nevyzval. Podľa jeho názoru bolo nesprávne nadhodnotené množstvo ukradnutej drevnej hmoty, keď za relevantný počet bolo brané vyjadrenie lesného hospodára. V tom čase bola prevádzaná ťažba aj na susednej parcele. Je presvedčený, že ak boli urobené fotky nejakých pňov v lese a nebol prizvaný k dokazovaniu, nebolo mu umožnené vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam kladeným mu za vinu. Namietal, že aj znalecký posudok H.. U. zo dňa 09.07.2018 bol vypracovaný na základe nesprávnych podkladov. Navrhol preto rozsudok zrušiť.

17. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia tak, že tvrdenia o tom, že žalovaný nespáchal žiadnu škodu na cudzom majetku sú účelové, lebo to, že žalovaný svojim konaním spôsobil žalobcom majetkovú škodu bolo preukázané v skončenom trestnom konaní, v ktorom bol vydaný rozsudok č. k. 2T/232/2012 - 313, ktorý nadobudol právoplatnosť 09.04.2014, a ktorým boli žalobcovia so svojim nárokom na náhradu škody odkázaní na občianskoprávne konanie. Uvedeným bolo preukázané, že žalovaný stromy odcudzil. Predmetom tohto konania je už iba nárok žalobcu na náhradu škody. Výška škody v danom konaní bola dostačujúco preukázaná, preto tvrdenie žalovaného, že dokazovanie malo byť údajne jednostranné je nedôvodné. Výška škody bola stanovená znaleckým posudkom č. X/XXXX, ktorý vypracovala H.. U., voči ktorému žalovaný nevzniesol žiadne námietky. V odvolaní nesúhlasí žalovaný iba s množstvom drevnej hmoty, ktoré bolo odcudzené, no toto nie je spornou skutočnosťou. Argumenty žalovaného v odvolaní uvádzané mohol a mal tento uplatniť pred súdom prvej inštancie, napr. na poslednom pojednávaní dňa 09.01.2020, na ktoré sa ani nedostavil. Žalovaný v odvolaní namietané skutočnosti sú obsahom výroku II. rozsudku. Žalovaný v odvolaní nenapáda závery súdu. Navrhli preto potvrdiť rozsudok a priznať im trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

18. K replike žalobcov k odvolaniu žalovaného sa opätovne vyjadril žalovaný tak, že trval na tom, že znalkyňa H. U. pri vypracovaní znaleckého posudku zo dňa 09.07.2018 vychádzala z nesprávnym podkladov, a preto je výška škody v znaleckom posudku určená nesprávne. Opätovne navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zrušil.

19. K vyjadreniu žalovaného žalobcovia súdu už nedoručili žiadne podanie.

20. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia ústneho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 05.10.2021 a dospel k záveru, že ide o odvolanie iba proti časti rozsudku a že toto odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

21. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

22. Keďže odvolaním nebol napadnutý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, uvedený výrok nadobudol v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP právoplatnosť.

23. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, i to, či súd prvej

inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v oprávnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (vid rozhodnutie ÚS SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

24. Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil (§ 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník, v znení zmien a doplnkov, ďalej len OZ).

25. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav veci na základe vykonaných dôkazov navrhnutých stranami sporu, preto si osvojuje závery súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP a len na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalovaného uvádza nasledovne.

26. Žalovaný v odvolaní tvrdil, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a že súd vykonal dôkazy jednostranne a za smerodajné vzal ohodnotenie odcudzenej drevnej hmoty lesným hospodárom, pričom sám p. V. vo výpovedi uviedol, že nie je spôsobilý vyčísliť výšku škody, lebo nemá na to oprávnenie. Ani odborné vyjadrenie H. W. nie je dôveryhodné, lebo nebolo vypracované podľa objektívnych skutočností, ale na základe podkladov od H.. V.. K uvedenému odvolací súd uvádza, že vykonané dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov súdom, prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Podľa odvolacieho súdu uvedené tvrdenia odvolateľa neboli v prejednávanej veci zistené, preto sú nedôvodné.

27. Keďže žalovaný bol dňa 09.04.2014 právoplatne uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, a na tom skutkovom základe, že v čase od januára 2012 do 09.03.2012 bez príslušného povolenia v lesnom poraste z parcely č. XXX v k. ú. obce S. , okr. B. dal pokyn na spílenie XX ks. drevnej hmoty borovica a X ks. dub, ktoré následne z miesta odcudzil, čím si prisvojil cudziu vec a spôsobil poškodeným škodu vo výške 1.296.- Eur, v zmysle ust. § 193 tretia veta CSP, je súd viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal, nebolo možné sa zaoberať námietkami žalovaného, že on nič neodcudzil, lebo o tom, že odcudzil drevnú hmotu na škodu žalobcov už bolo právoplatné rozhodnuté, ktorým rozhodnutím bol súd v predmetnom konaní viazaný. V tomto konaní bolo potrebné zistiť už iba výšku škody vzniknutú konaním žalovaného na strane žalobcov. Výška škody v danej veci bola aj podľa odvolacieho súdu prvoinštančným súdom objektívne zistená a to Zn. posudkom č. X/XXXX, ktorý vypracovala H.. Q. U. a ktorá škodu ustálila sumou 1117,65 Eur, z čoho vychádzal aj súd prvej inštancie. Ak žalovaný nesúhlasil s takto určenou výškou škody, mohol a mal svoje námietky uplatniť pred súdom prvej inštancie a mohol navrhovať doplnenie dokazovania na preukázanie svojich tvrdení. Ak tak neurobil, teraz v odvolacom konaní už nemôže uplatňovať svoje námietky ani navrhovať nové dôkazy, lebo by išlo o novoty v odvolacom konaní podľa § 366 CSP, kedy tak konať už nemôže, lebo nie sú na takýto postup preukázané zákonné dôvody.

28. Odvolateľ tiež tvrdil, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (vid rozhodnutie NS SR, sp. zn. 7Cdo7/2010). Ani toto tvrdenie nebolo odvolacím súdom zistené v prejednanom spore.

29. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednanom spore vyhodnotením stranami sporu navrhnutých a vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednaný spor aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Naproti tomu v priebehu odvolacieho konania

žalovaný nepredostrel relevantný argument majúci súvis s prejedávaným sporom, ktorý by bol takej povahy, že by mohol priniesť pre odvolateľa priaznivejšie rozhodnutie.

30. Možno teda napriek tvrdeniam odvolateľa uzavrieť, že aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu, pričom tak učinil v snahe garantovať stranám sporu ich právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalovaného, teda že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu totiž postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a majúc na pamäti základné právo strán sporu na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol v požadovanej kvalite.

31. Nie je možné prisvedčiť odvolacím námietkam žalovaného, že on nespôsobil škodu na cudzom majetku, lebo je to vyvrátené právoplatným rozsudkom, ktorým bol za odcudzenie drevnej hmoty patriacej žalobcom uznaný vinným. Nie je dôvodnou ani odvolacia námietka, že nebola riadne zistená výška škody, keď táto bola ustálená znaleckým posudkom H. U.. To, že odvolateľ tvrdil, že ho policajti nekontaktovali napriek tomu, že ho vyzvali, aby drevnú hmotu nespracovával za účelom vykonania ďalšieho dokazovania nie je v danej veci v tomto štádiu konania možné brať do úvahy. Žalovaný ak chcel, aby bolo vykonané dokazovanie porovnávaním výrezmi stromov na sklade s pňami v lese, mal a mohol vykonanie takéhoto dôkazu navrhnúť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak takýto dôkaz nenavrhol pred súdom prvej inštancie, teraz už na to odvolací súd nemôže prihliadať aj s poukazom na § 366 CSP, ako je to uvedené vyššie. Žalovaný ak sa chcel v spore účinne brániť, mohol a mal svoje tvrdenia preukazovať dôkazmi v konaní pred súdom prvej inštancie.

32. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj otázku namietanej výšky škody, ktorá bola jednoznačne preukázaná Znaleckým posudkom č. X/XXXX zo dňa 18.07.2019 H.. U. a vyčíslená sumou 1.117,65 eur.

33. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejedávanom prípade náležite vyhodnotil existenciu všetkých predpokladov zodpovednosti za škodu žalovaného, a to existenciu protiprávneho úkonu, za ktorý bol žalovaný právoplatne odsúdený, vzniku škody, príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody, čo vyplýva tiež z trestného rozsudku, ktorým bol žalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže. Zodpovednosti za škodu by sa mohol žalovaný zbaviť iba vtedy, ak by preukázal, že škodu nezavinil, čo však už nebolo možné, keďže za konanie, ktorým došlo k vzniku škody, bol žalovaný právoplatne odsúdený.

34. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd stotožňujúc sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, tento ako vecne správny potvrdil v jeho napadnutom výroku I. postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP spolu aj so správnym výrokom III. o trovách konania.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešným žalobcom v 1. až 4. r. priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, vychádzajúc z prisúdenej sumy.

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).